

Hongerdoek Stefanuskerk 2023

	<p>Matteüs 4:1-11 <i>26 februari, 1^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>Hoe kennen wij de woestijn? Voor mij is de woestijn een plek, een plaats waar ik me wanhopig voel...alleen tussen heel veel mensen die ik niet of nauwelijks ken... een plek waar oorlog en verwoesting is, verdriet en rouw ... een plek waar een allesvernietigende aardbeving is geweest... Er is hulp nodig en er moet geholpen worden... Dit alles probeerde ik uit te drukken met een troosteloze aanblik van verwoeste gebouwen , rommel en puin. En toch... al weer een heel klein beetje groen...</p>
	<p>Matteüs 17:1-9 <i>5 maart, 2^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>“Petrus stelt voor 3 tenten op te zetten op heilige grond” Er zijn 3 blauwe tenten geschilderd (voor Mozes, Elia en Jezus). Een stem uit de hemel bevestigt dat Jezus de zoon van God is. Ik heb geprobeerd de trillingen van deze stem weer te geven op het doek. En waarom ik er voor koos deze tenten te schilderen? Ieder mens heeft een ander onderkomen , een andere omgeving en niet hetzelfde dak boven het hoofd. (= bescherming) Iedereen loopt een ‘pad’ af ; daar zit een golfbeweging in: naar beneden en naar omhoog. Verdriet en vreugde.</p>
	<p>Johannes 4:5-26 <i>12 maart, 3^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>Mijn schilderij gaat over de Samaritaanse vrouw die water put voor Jezus. En Jezus zegt haar dat hij levend water kan geven. Het spreekt mij aan, omdat dorst lessen een van de eerste levensreddende zaken is. Niet alleen in die tijd, maar vooral ook in het heden. Er worden bijvoorbeeld flessen water uitgedeeld aan de grens van Oekraïne, maar ook in de aardbevingsgebieden in Turkije en Syrië.</p>
	<p>Johannes 9:11-13 & 26-29 <i>19 maart, 4^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>Je ziet een dicht/blind oog links en rechts een open oog dat kan zien, door de hand (van Jezus) die het aanraakt, geleid vanuit de beweging van het stralende Licht van God (het geel linksboven). Het bruin onder de hand (de modder/klei) wordt door het Licht aangeraakt en meegenomen door de hand naar het oog. De beweging van het geel/licht van God, van links naar rechts, is het centrale in dit schilderij, door die beweging komt het licht door Jezus' hand bij ons oog en kunnen we zien.</p>
	<p>Johannes 11:1-4 & 17-44 <i>26 maart, 5^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>Deze schildering verbeeldt de opwekking Lazarus. Met een stoet rouwenden lopend, tonen Maria en Marta Jezus het graf waar hun broer Lazarus is neergelegd. De steen wordt opzij gezet en Jezus roept Lazarus naar buiten. De belemmering om weer in het licht te komen is weggenomen: Lazarus komt tot leven. Geprobeerd is om dit weer te geven door de weg waar de stoet begint, waar rouw is, donker te houden en de plek waar de belemmering is weggenomen, het leven terugkeert in lichtere kleuren te zetten. Door het donker naar het licht.</p>

Hongerdoek Stefanuskerk 2023

	<p>Matteüs 26:1 – 27, 66 <i>2 april, 6^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>Dit gaat over een vrouw die kostbare olie uit een kostbaar flesje over het hoofd van Jezus giet (in de bijbel beschreven als een symbool voor het balsemen voor de dood).</p> <p>Meerdere discipelen zijn het hier niet mee eens, omdat geld voor iets kostbaars ook aan arme mensen kan worden gegeven.</p> <p>En met name Judas ergert zich zo dat hij tot het ergste besluit komt om Jezus te verraden aan hogepriesters en schriftgeleerden voor 30 zilverstukken.</p> <p>In het lichte deel van het schilderij staat de vrouw die begrepen heeft dat niet alles om geld draait en Jezus die "gebalsemd" wordt. De overige discipelen zijn wat vaag, want niemand neemt het echt op voor Jezus, die zegt dat het goed is wat de vrouw doet.</p> <p>Judas en die kant van het verhaal heb ik donker geschilderd als zijnde het kwaad: jaloezie, afgunst, haat, wat leidt tot nog veel erger.</p> <p>Eigenlijk is het een verhaal van alle tijden.</p>
	<p>Johannes 20:11-18 <i>9 april, 7^e zondag veertigdagentijd</i></p> <p>De ontmoeting van Maria van Magdala en Christus na zijn opstanding. Het moment van herkenning en het willen aanraken. "Houd me niet vast/raak me niet aan. Ik ben nog niet opgestegen naar mijn Vader etc."</p> <p>De man die onderweg is naar zijn God, zijn hemelse Vader en de vrouw die hem bijna aanraakt.</p> <p>Hij is na zijn dood niet meer aanraakbaar, is geen mens meer.</p> <p>De mens (vrouw) naast de transcendente Christus.</p> <p>Heinrich Schütz: 'Weib was weinest du' SWV 443</p>